
Juledag 1929

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Juledag 1929	4
Juledag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Juledag 1929

Juledag

Prædikedag Juledag

Prædikedato 25. december 1929

Prædiketekst Johannes 1,1-14

Prædiken ID P251229-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Juledag.

Gud sagde, der blive Lys, og der blev Lys. Ja, saadan begynder vor Bibelbog. Gud sagde: Lyset vorde, og Lyset blev. Saadan skabte Gud ved sit Ord. I det var Almagtskraften, og alle Ting blev til ved dette Ord. I uhyre Tidsrum, endnu før der var Tid til, virkede Guds-Ordet. Og Stjernernes Titusinder af Sole fyldte Tomheden, og Kloderne begyndte deres evige Rundgang om Stjernerne, og Kulde lagde sig over den hede, feberbrændende Nyskabning, og Jorden begyndte at staa med Træer og Urter, Havene at vrimle, Landjorden og Luften af vrimle med Skabningens Mangfoldighed, og Menn. traadte frem og gjorde sig Verden underdagnig, tvang baade Dyr og Naturkræfter til at lyde *sit* Ord, Genklangen af Guds Ord i Menneskebarm. Saa vældig fremtraadte Gudsordet i sin Almagt. Og endnu den Dag i Dag skaber Gudsordet, mægtige Kloder vorder som vor Jord engang, og i Havets Bølgegang og Stormenes Vildskab og Lynets flammende Forfærdelse er det de evige Kræfter, Almagten gemt i dem, der virker endnu. Men i en fjern upaaagtet Provins i en yderlig Krog af det romerske Rige drog et Par fattige Kærestefolk af Sted paa en Kejsers Bud til deres Slægtsby for at blive talt efter Stamme — saadan var nu Kejserens Lune. Og overfyldt var der i Byen som paa et Statsbanetog eller en — færge ved Juletid, og saadan gik det til, at det lille Barn blev født i Stalden mellem Trækdyr og Røgttere. Aah ja, saadan aabenbarer Gudsordet sig som Kærlighed. Og kommer jeg ind i et fattigt Hus og ser et lille Barn i Vuggen — ja, jeg ved nok, at det er ikke bare Poesi og Opløftelse med de mange Børn, at de skal passes med rent Tøj og ved Nat som ved Dag, og der skal slides for Føden. Men alligevel saa er det dog det

største Gudsunder paa Jorden — det er Barnet — som det ligger der som Bud fra en Verden, vi andre har glemt med Øjne fulde af Gaader og Tusinde Muligheder i sig. Hvad vil det Barn betyde i Verden af ondt og godt, selv en Verden paa ondt og godt. Saadan og ikke anderledes at se til laa det lille Barn der i Betlehem Stald — men Engle var usynligt om det, og Gud selv var det mere nær end noget andet menneskefødt Barn. Og dog er der ogsaa usynlig Englevagt om ethvert lille Barn, det mindes vi stundom om, naar vi ser, hvor godt Børn kan slippe fra Ulykker, saa vi maa tro, at naar et Barn kommer til Skade, sker det, fordi det *skal* saadan ske, Gud har noget at sige de Forældre, og Englene faar Ordre til at sløse med at passe paa denne Gang. Men her var der mange Tusinde Engle, og Gud selv var det nær — ja, for det var ham selv, der blev født — Gud, der tog Menneskeskikkelse — og det er det største, der nogensinde er sket — det er større end Soles og Stormes og Søers Skabelse — at Gud for vor Skyld forandrede sig selv. Og naar Katolikkerne synger Trosbek. ved Gudstj., saa synger de med stor Kraft: Og vi tror paa Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, Vorherre, pludselig dæmper de Stemmen, som om de næsten ikke vovede at sige det, og Præsten synker i Knæ ved Alteret: undfangen ved Hl. Aand, født af Jomfruen Maria — saa underligt, ufatteligt, guddommeligt, Bespottelsen nær og dog over alt ophøjet tykkes det dem, at Ordet blev Kød og Gud blev Menn. Ja, saadan blev Ordet Kød, lod Gud sig føde den Juledag, Verdens første, som et Menneskebarn, en af vore egne, for at leve vort Liv og dø vor Død, men ogsaa leve Guds Liv og opstaa med Almagts og Evighedens Opstandelse for at vise os Vej, føre og frelse os frem til et Liv i Tro, Kærlighed og Haab — Tro paa Ham, paa Guds Almagt og Guds Godhed, og Tro paa os selv, at vi duer, takket være ham og Kærlighed — d.v.s. tilgivende og tjenstvillige og godgørende Sind, rigt paa Besindighed og Daadskraft og Haab om Syndernes Forladelse, Kødets Opstandelse og det evige Liv. Kære kristne Venner, Gud velsigne jer og mig til at faa Jul i Hjertet, saa ogsaa denne Fest i det korte Aarsspænd, vi har at leve hernede, styrker os i Troen, Kærligheden og Haabet.